

HØJESTERETS KENDELSE

Afsagt den 18. august 2006

Sag 58/2006

KENDELSE

afsagt den 8. september 2005

S 142/2005

Direktoratet for Kriminalforsorgen
mod

██████████
cpr. nr. ██████████
Statsfængslet i Vridsløselille
Egon Olsensvej 39
2620 Albertslund.

Denne sag drejer sig om prøvelse af et afslag på prøveløsladelse, jf. straf-fuldbyrdslovens § 112, nr. 6 og straffelovens § 38.

Den 9. december 2004 traf Direktoratet for Kriminalforsorgen afgørelse om, at ██████████ ikke kunne løslades på prøve efter udstæelse af 2/3 straf.

██████████ har den 14. december 2004 anmodet om, at sagen blev indbragt for retten, der har modtaget sagen den 18. januar 2005.

Retten har beskikket advokat for ██████████

Parternes påstande.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har principalt påstået afgørelsen af 9. december 2004 stadfæstet, subsidiært at sagen hjemvises med henblik på fastsættelse af vilkår.

██████████ har nedlagt påstand om, at han prøveløslades.

Sagen er behandlet mundtligt. Der er afgivet forklaring af ██████████

Sagens oplysninger.

Ved Retten i Lyngbys dom af 11. oktober 2001 blev ██████████ straffet med fængsel i 5 år for bl.a. røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1 og overtrædelse af våbenloven. Straffen var en fællesstraf, der omfattede en reststraf på 247 dage fra en prøveløsladelse den 10. marts 2000. ██████████ var under sagen frihedsberøvet fra den 15. august 2001.

Han var tidligere straffet ved Østre Landsrets ankedom af 17. februar 1999 med fængsel i 2 år for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. Han blev prøveløsladt fra afsoning af denne dom den 10. marts 2000 med 2 års prøve-

tid og 1 års tilsyn af kriminalforsorgen.

██████████ havde udstået 2/3 af straffen den 15. december 2004. Datoen for endt straf er den 15. august 2006.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har som begrundelse for afgørelsen af 9. december 2004 bl.a. anført:

"Direktoratet har lagt vægt på kriminalitetens art og at De efter prøveløsladelse begik ny ligeartet kriminalitet i prøvetiden. Direktoratet har desuden lagt vægt på, at De ikke har gennemført et udslningsforløb, fordi de på nuværende tidspunkt ikke har opnået tilladelse til uledsaget udgang."

Det fremgår af sagens oplysninger, at ██████████ startede sin afsoning i Statsfængslet i Vridsløselille den 11. april 2002. Han startede på ledsagede udgange 15. november 2002. Han har i følge statsfængslet haft et godt og stabilt afsoningsforløb, han har deltaget i alle aktiviteter, han har studeret og arbejdet stabilt. Han studerer flere fag indenfor merkonomstudiet, som han ønsker at færdiggøre.

██████████ har til nu afviklet ca. 45 ledsagede udgange uden nogen form for problemer. Udgangsledsagerne har i rapporter om forløbet af den ledsagede udgang vurderet, at der intet er til hinder for, at han kunne gå uledsagede udgang. I rapport af 11. april 2005 er således anført:

"Nu er det 10. gang jeg har gået med ██████████ som ledsager, når han skulle hjem og besøge familie. Hver eneste gang har jeg følt at ██████████ er parat til at gå uledsagede udgange, hvilket også betyder at jeg har følt mig fuldstændig overflødig.

Det er mig uforståeligt at man ikke tager ledsagerrapporterne mere seriøst når man vurderer om en indsat er egnet til at gå uledsagede udgange eller ej. ██████████ er en helt normal ung mand og han har en dejlig familie som holder meget af ham."

I rapport af 18. april 2005 er bl.a. anført:

"Set i forhold til indsattes opførsel samt forhold til familie skal jeg gøre opmærksom på at systemet bruger unødige ressourcer på at sende ledsager med på omtalte udgang.

Man burde have foretaget en misbrugsvurdering samt en generel vurdering af indsattes forhold til kæreste såvel som til den øvrige familie om nødvendigheden i at medsende ledsager på ██████████ udgange, allerede efter de første 5 ledsagede udgange.

Nu har indsatte snart rundet 40 ledsagede udgange, hvor min umiddelbare vurdering efter at have været ledsager på 10 af dem er, at systemet, der i forvejen har et stramt budget, unødigt har brugt penge på 35 af de

nævnte 40 udgange.

Indsatte burde virkelig have mulighed for, efterfølgende, at gå en 24 timers udgang for derefter at overgå til weekendudgang. Flere ledsagede udgange må betragtes som unødvendig terror på pengekasen".

Statsfængslet har siden april 2003, hvor [redacted] havde udstået 1/3 straf indstillet ham til uledsaget udgang. Politiet i Lyngby har ved politihøringerne hver gang udtalt sig imod. Spørgsmålet har flere gange af statsfængslet været forelagt Direktoratet for Kriminalforsorgen som såkaldt "uenigheds-sag". I fængslets personjournal vedrørende [redacted] er således den 3. februar 2004 anført:

...
"Man har revurderet indstillingen om uledsaget udgang på baggrund af det negative svar fra politiet, og fængslet fastholder fortsat, at indsatte skal have tilladelse til uledsaget udgange.

...
Man har i politihøringen lagt vægt på, at indsatte passerer halv dato den 15. februar 2004, og man mener, at det ville være hensigtsmæssigt, såfremt indsatte får mulighed for udslusning på baggrund af et længere u-problematiske uledsaget udgangsforløb. Derudover mener fængslet, at man bør være opmærksom på, at indsatte lige er fyldt 25 år og fik sin første fængselsdom i 1998. Derfor vil det være ekstra vigtigt at få mulighed for at skabe nogle forsvarlige rammer for indsattes udslusning eller prøveløsladelse, når man finder, at dette er tilrådeligt.

Det vurderes fortsat, at indsatte skal have tilladelse til uledsaget udgang, og man fastholder indstillingen som er noteret i oplægget af den 21.01.2004. Man vurderer, at risikoen for udgangsmisbrug er ringe på baggrund af fængslets oplysninger, og det kan nævnes, at indsatte hverken har misbrug af euforiserende stoffer eller alkohol".

Da politiets negative indstilling til uledsaget udgang bl.a. var begrundet med [redacted]s farlighed, blev der i sommeren 2004 foretaget en psykiatrisk speciallægeundersøgelse. Peder Knudsen, speciallæge i psykiatri og konsulent ved Statsfængslet i Vridsløselille, konkluderede:

"Konklusion: 25-årig indsat, der afsoner 2. dom for røveri, ønskes farlighedsvurderet ved psykiatrisk speciallægeundersøgelse. Bortset fra tegn på mulig personlighedsforstyrrelse lider indsatte ikke af egentlig psykiatrisk sygdom, og man kan ikke betegne ham som farlig af psykiatriske grunde.

Ud fra de foreliggende oplysninger om tidligere og nuværende forhold kan man bl.a. konstatere, at indsatte ikke tidligere har udvist personfarlig adfærd, at han ikke har haft og ikke har et misbrug, og at han under den nuværende afsoning klart har taget afstand fra kriminaliteten, at han har været motiveret for psykologbehandling, at han har positive sociale relationer, samt har planer for fremtiden.

Indsattes adfærd under den aktuelle afsoning har været uproblematisk og de ledsagede udgange er forløbet positivt.

På denne baggrund forekommer det ikke rimeligt at opretholde forestillingen om, at indsatte skulle være farlig."

Direktoratet for Kriminalforsorgen forelagde spørgsmålet for Retslægerådet, som den 7. oktober 2004 bl.a. udtalte:

..."Ved den aktuelle retspsykiatriske undersøgelse beskrives han som psykisk ret upåfaldende, om end noget opgivende. Han har ret detaljerede og ikke meget vidtløftige planer for fremtiden, og det er indtrykket, at han har et rimeligt udbygget socialt kontaktnet, herunder til sin familie. Udtalelse fra personalet i den fængselsafdeling, hvor han opholder sig, beskriver ham som ret upåfaldende. Specielt anføres, at han ikke fremtræder aggressiv eller udadreagerende. [REDACTED] har ikke noget aktuelt misbrug. Bortset fra, at der foreligger tegn på mulig personlighedsforstyrrelse, er [REDACTED] ikke lidende af nogen aktuel psykisk sygdom eller forstyrrelse. Fraset det pådømte foreligger ikke oplysninger om personfarlig adfærd, han er ikke misbrugende, han har realistiske planer for fremtiden, og han har et rimeligt socialt netværk.

Retslægerådet finder herefter, ud fra en samlet vurdering, ikke, at der er grund til at antage, at [REDACTED] ud fra en lægelig vurdering frembyder en væsentlig eller nærliggende fare for andre."

Statsfængslet i Vridsløselille indstillede den 14. juni 2004 til Direktoratet for Kriminalforsorgen, at [REDACTED], selvom politiet i Lyngby igen havde udtalt sig imod, fik tilladelse til uledsaget udgang. Direktoratet for Kriminalforsorgen afgjorde spørgsmålet i afgørelsen af 9. december 2004, hvor man fandt, at [REDACTED] ikke på daværende tidspunkt kunne få tilladelse til at afvikle uledsaget udgang. Han har heller ikke siden fået tilladelse til uledsaget udgang.

Forklaringer.

[REDACTED] har bl.a. forklaret, at at hans mor er dansk og hans far kinesisk. Han har et tæt forhold til sin familie, hvis nærmeste kreds består af 2 ældre søstre, en lillebror og mor, der nu er førtidspensionist men hjælper herboende kinesere, fordi hun taler flydende kinesisk. Hans ældste søster er salgsdirektør, den yngste har egen forretning og hans lillebror bestyrer en forretning i Københavns Lufthavn. Ved prøveløsladelse vil han i første omgang kunne bo hos sin ældste søster, der sammen med sin mand bor i en større lejlighed på Frederiksberg, hvor han vil kunne få eget værelse. Hans andens søster og hendes kæreste, der er fængselsbetjent, har også tilbudt at han kan bo hos dem. Hans mor bor i Nykøbing Falster, hvor han også ville

kunne tage ophold, men han foretrækker at bo nærmere sine søskende og uddannelsesinstitution. Han har kontakt med Frederiksberg kommune, der har lovet at hjælpe ham med at skaffe bolig og lån til indskud og møbler, når han har en dato for prøveløsladelse. Endvidere er det meningen, at han skal have revalidering til uddannelse.

Under afsoningen er han startet på merkonomstudiet, som han vil fortsætte og færdiggøre. Han har en kontaktperson ved Lyngby Handelsskole, hvor han er skrevet op til at begynde ved næste studiestart pr. 15. september 2005, hvis han kan få frigang eller blive prøveløsladt.

Det seneste afslag på tilladelse til uledsaget udgang har været begrundet i politiets frygt for, at han skal begå ny kriminalitet på grund af pengemangel. Efter hans opfattelse er frygten ubegrundet. Ved den første dom i 1998 var han meget ung og han fulgte sin forsvarers råd og forklarede derfor, at han begik røveri på grund af pengemangel, selvom det var et beskedent beløb på 1.600 kr. han stod og manglede. Det andet røveri, som han fik dom for i 2001 og som han nu afsoner, havde intet at gøre med pengemangel, men skyldtes hans daværende omgangskreds og en kammerat, der bad om hans hjælp. Omgangskredsen var personer han havde mødt i fængslet under afsoningen af den første dom. Han har fuldstændig brudt forbindelsen med disse tidligere kammerater og han har ikke længere venner, der er kriminelle. Ved prøveløsladelsen fra Horserød i 2000 fra den første dom havde han fået en læreplads, men den glippede, fordi den overordnede ledelse fik oplysning om, at han havde en dom for røveri, hvilket den leder, som lærepladsen var aftalt med, var informeret om. En lejlighed, som han var stillet i udsigt, blev heller ikke til noget. Kommunen henviste ham til at tage ophold på et herberg for alkoholikere og lign., hvilket han ikke ville. Han var da kun 20 år og for stolt til at bede sin mor og søskende om hjælp. Hans ældste søster arbejdede dengang i Østen og hans anden søster havde travlt med arbejde og karriere. Han følte, at han måtte klare sig selv og endte med at leve et liv som kriminel og omgik sine kriminelle venner.

Hans nuværende situation er helt anderledes og meget er forandret. Han er 26, snart 27 år gammel. Han er blevet voksen og tager klart afstand fra kriminalitet og det kriminelle miljø. Han har ikke venner bl.a. de andre indsatte i Statsfængslet. Han har god støtte i sin familie. Personalet i Statsfængslet i Vridsløselille giver ham også fuld opbakning. Her har man hele tiden indstillet til direktoratet, at han skulle have tilladelse til uledsagede udgange med henblik på udslusning, udstationering og prøveløsladelse. På opfordring af Kriminalforsorgen og statsfængslet gik han i 2004 med til, at der blev lavet en farlighedsundersøgelse ved speciallæge i psykiatri Peter Knudsen. I følge speciallægen var den en god ide, fordi politiet bl.a. begrundede deres holdning til uledsagede udgange med, at han var farlig. Undersøgelsen konkluderede, at han ikke er personfarlig, hvilket Retslægerådet er enig i. Han har dog stadig ikke kunnet få tilladelse til uledsagede udgange, fordi politiet udtaler sig imod, nu begrundet med frygt for recidiv på grund af

gæld/pengemangel. Han har selv givet de oplysninger om sine økonomiske forhold, der bruges til at nægte ham uledsagede udgang. Han skylder ca. 150.000 kr., hvoraf en stor del er sagsomkostninger. Det er hans hensigt at afdrage på gælden, når han får indkomst. Hvis han ikke kan starte på uddannelse med det samme, vil han arbejde ½ - 1 år, hvorefter gælden hurtigt vil være ude af verden. Beløbet er ikke særlig stort i forhold til den gæld, mange andre indsatte har.

Politiet har senest den 9. maj 2005 udtalt sig imod, at han kan få uledsaget udgang, som statsfængslet endnu en gang har indstillet ham til. Der verserer en ny "uenighedssag" i Direktoratet for Kriminalforsorgen, der endnu ikke har taget stilling. Han har fået oplyst, at der først skal foretages en 3-partshøring mellem direktorat, statsfængsel og politi. Han har indbragt sagen for Ombudsmanden og hans klage går også på direktoratets langsomme sagsbehandling. Han har den 15. juni 2005 påny fået afslag på prøveløsladelse fra statsfængslet på grund af det manglende udslusningsforløb. Afslaget har han igen indbragt for direktoratet.

Parternes synspunkter.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har bl.a. anført, at der skal foretages en konkret og aktuel vurdering af den dømtes forhold med en afvejning af de omstændigheder, der kan tale for eller imod en prøveløsladelse. For dømte, der afsoner længere straffe, lægges der afgørende vægt på, om den dømte har gennemgået et sædvanligt udslusningsforløb, der starter med ledsagede udgange, derpå uledsagede dagudgange, regelmæssige weekendudgange, udstationering eller frigang og eventuel overførsel til pension under kriminalforsorgen. Et udslusningsforløb kan være af varierende varighed, men det er afgørende for, at det kan vurderes, om den dømte kan administrere stigende friheder og om der er risiko for recidiv til ny kriminalitet af ikke kun bagatelagtig karakter. Retspraksis er i overensstemmelse hermed. [redacted] afsoner en længere dom for røveri af særlig farlig karakter, som han begik i prøvetiden fra en tidligere prøveløsladelse. Han har stort set hele tiden siddet i et lukket fængsel. Det manglende udslusningsforløb er den afgørende grund til, at han ikke har kunnet prøveløslades.

[redacted] beskikkede advokat har bl.a. anført, at [redacted] bør prøveløslades nu. En konkret og aktuel vurdering af hans forhold taler herfor og det manglende udslusningsforløb er kun et af flere elementer, som bør indgå i skønnet om tilrådelighed. Han er bragt i en Kafkask situation, hvor politiets negative indstilling til uledsagede udgange bevirker, at han trods alle positive udtalelser ikke kan udsluses og dermed heller ikke blive prøveløsladt. Hans forhold er helt anderledes end ved den tidligere prøveløsladelse i 2000, han tager afstand fra kriminalitet og der er meget ringe risiko for recidiv. Det kan forebygges gennem sædvanlige vilkår for prøveløsladelse, herunder tilsyn af kriminalforsorgen. På nuværende tidspunkt har [redacted] kun en begrænset del af straffen tilbage. Det er væsentligt, at han prøve-

løslades nu, idet muligheden herfor ellers vil være forpasset.

Rettens begrundelse og afgørelse.

██████████ afsoner en fællesstraf på 5 års fængsel for røveri af særlig farlig karakter, der blev begået i den sidste halvdel af prøvetiden fra prøveløsladelsen fra tidligere dom for røveri. Han har på nuværende tidspunkt afsonet mere end 4 år af straffen. Hans afsoning er forløbet uden problemer, han har intet misbrug af alkohol eller stoffer. Han er i løbet af de år, han har afsonet, blevet voksen og tager klart afstand fra kriminalitet.

Han har ved prøveløsladelse mulighed for at tage passende ophold, han er i gang med uddannelse som han vil færdiggøre og han vil formentlig kunne få revalidering eller SU i den tid, han er under uddannelse. Han har et godt familiemæssigt netværk.

Han har afviklet et usædvanligt stort antal ledsagede udgange, der alle er forløbet godt. Statsfængslet har siden april 2003 adskillige gange indstillet, at han fik tilladelse til uledsagede udgange, sådan at et sædvanligt udslusningsforløb kunne komme igang. Efter negative hørings svar fra politiet har direktoratet flere gange givet afslag herpå, da man ikke kunne se bort fra en vis misbrugsrisiko. Vurderingen af misbrugsrisikoen støtter sig på den tidligere begåede kriminalitet.

██████████ er således i den situation, at han - trods de mange positive udtalelser og trods den lægelige vurdering af, at han ikke er personfarlig - ikke har haft mulighed for at vise, at han kan administrere stadig stigende frihedsgoder i form af uledsagede dagudgange, weekendudgange, frigang til undervisning, m.v. Han kan ikke blive prøveløsladt, fordi han ikke har kunnet komme i gang med et sådan sædvanligt udslusningsforløb.

Det er af afgørende betydning for resocialiseringen af en indsat, der har siddet flere år i fængsel, at han får mulighed for prøveløsladelse, sådan at der gennem et sædvanlig vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen kan tilbydes ham vejledning og bistand med hensyn til beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på at forbedre hans muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse, jf. straffuldbyrdelseslovens § 84.

Det fremgår af Direktoratet for Kriminalforsorgens vejledning om løsladelse af indsatte, der udstår fængselsstraf, at prøveløsladelse er forudsat som et regelmæssigt led i fuldbyrdelse af fængselsstraffe på 3 måneder og derover. Prøveløsladelse forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør det utilrådeligt. Skønnet herover skal foretages ud fra en samlet afvejning af alle omstændigheder, der taler for og imod. Hvor stor vægt de enkelte omstændigheder og forhold skal tillægges, beror på en konkret og aktuel vurdering. Der er ikke mulighed for at fastlægge, at visse momenter altid skal føre til, at prøveløsladelse gives eller nægtes.

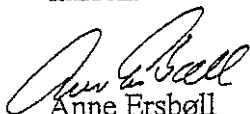
Retten er enig i, at gennemførelse af et sædvanligt udslusningsforløb typisk må indgå med særlig vægt, når det drejer sig om en indsat, der afsoner fængselstraf af længere varighed. Det må endvidere tillægges vægt, om den indsatte tidligere har været prøveløsladt og hvor hurtigt han recidiverede efter prøveløsladelse. På den anden side må det tillægges stor betydning, om der som her foreligger en særlig gunstig løsladelsessituation m.h.t. arbejde eller uddannelse, opholdssted, forhold til familie og om der under den aktuelle afsoning må antages at være sket en modning og væsentlig holdningsændring hos den indsatte, som i sig selv taler for, at der kun er ringe risiko for recidiv.

Retten finder, at en samlet afvejning af [redacted]s forhold må føre til, at der ikke er grundlag for at antage, at løsladelse på prøve vil være utilrådelig, jf. straffelovens § 38, stk. 5. Retten tager herefter Direktoratet for Kriminalforsorgens subsidiære påstand til følge, sådan at sagen hjemvises til Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på fastsættelse af vilkår for prøveløsladelse. Derfor

bestemmes

Sagen om prøveløsladelse af [redacted] hjemvises til Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på fastsættelse af vilkår.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

Anne Ersbøll
retsassessor

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 31. oktober 2005 holdt Østre Landsret retsmøde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne B. O. Jespersen, Karsten Bo Knudsen og Jette Krog (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede assistent Linda Christensen.

Der foretoges

14. afd. kære. nr. [REDACTED]
Direktoratet for Kriminalforsorgen
mod

[REDACTED]
(advokat Birgitte Skjødt, besk.)

Der fremlagdes kæresvarskrift af 18. oktober 2005 med 2 bilag.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har den 24. oktober 2005 telefonisk meddelt, at der ikke vil fremkomme yderligere bemærkninger til kæresvarskriftet.

Indg. i D.f.K. Kk

- 2 NOV. 2005

Journal nr.

Kærende har nedlagt påstand om, at Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 9. december 2004 stadfæstes.

Indkærede har nedlagt påstand om stadfæstelse af Glostrup Rets kendelse af 8. september 2005.

Glostrup Ret har den 22. september 2005 tillagt kæremålet opsættende virkning.

Kærende har til støtte for den nedlagte påstand henvist til det for byretten anførte og fremhævet, at det er særdeles vigtigt, at en indsat, der afsoner en lang straf for personfarlig kriminalitet, har gennemført et udslusningsforløb af en vis art og varighed, og at det i den konkrete sag ikke er muligt at vurdere, hvorvidt en løsladelse er tilrådelig eller ej.

[redacted] har nu fået tilladelse til et uledsaget udgangsforløb, men det er karendes opfattelse, at det er forholdene på tidspunktet for afgørelsen, den 9. december 2004, landsretten skal forholde sig til.

Indkærede har blandt andet gjort gældende, at også forholdene efter Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse bør indgå i landsrettens vurdering. Der burde være blevet givet tilladelse til uledsagede udgange på et tidligere tidspunkt. Der henvises til anbringenderne for byretten, herunder navnlig [redacted] familiemæssige baggrund, hans holdning til kriminalitet og arbejde/uddannelse og speciallægeundersøgelsen.

Efter votering afsagdes sålydende

K E N D E L S E:

Landsretten finder ikke grundlag for at bortse fra oplysningerne om indkæredes forhold efter Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 9. december 2004.

Det fremgår af sagen, at indkærede efter et betydeligt antal ledsagede udgange, der ikke har givet anledning til bemærkninger, nu har påbegyndt et uledsaget udgangsforløb.

Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger om indkæredes forhold finder landsretten, at der på nuværende tidspunkt, hvor der resterer knap 10 måneder af en samlet afsoningstid på 5 år, ikke er tilstrækkeligt grundlag for at nægte indkærede prøveløsladelse, jf. straffelovens § 38, stk. 5. Landsretten tiltræder derfor, at sagen hjemvises til Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på fastsættelse af vilkår for prøveløsladelse.

T h i b e s t e m m e s

Byrettens afgørelse stadfæstes.

Salær til den for indkærede beskikkede advokat, Birgitte Skjødt fastsættes til 2.500 kr. + moms, der endeligt udredes af det offentlige.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 1/11-05

P.j.v.

Linda Christensen
assistent

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 18. august 2006

Sag 58/2006

Direktoratet for Kriminalforsorgen
(kammeradvokaten ved advokat Benedicte Galbo)

mod

[REDACTED]

(advokat Birgitte Skjødt, e.o.)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Glostrup den 8. september 2005 og Østre Landsrets 14. afdeling den 31. oktober 2005. Landsrettens kendelse er med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt for Højesteret.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Torben Melchior, Lene Pagter Kristensen og Poul Søgaard.

Påstande

Kærende, Direktoratet for Kriminalforsorgen, har gentaget sin påstand om, at direktoratets afgørelse af 9. december 2004 stadfæstes.

Indkærede, [REDACTED], har påstået stadfæstelse af landsrettens kendelse.

Landsretten har henholdt sig til kendelsen.

Anbringender

Direktoratet for Kriminalforsorgen har gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilside-sætte afgørelsen af 9. december 2004, hvorefter det ikke den 15. december 2004 fandtes tilrå-deligt at prøveløslade [REDACTED]

Direktoratet har endvidere gjort gældende, at domstolsprøvelsen alene angår, om der er grundlag for at tilsidesætte den vurdering, som udgjorde grundlaget for direktoratets afgørelse af 9. december 2004, og oplysninger vedrørende tiden efter, at direktoratet traf afgørelse i sagen, er uden betydning for bedømmelsen af, om der er grundlag for at tilsidesætte direktoratets afgørelse.

██████████ har gjort gældende, at de oplysninger, der forelå på tidspunktet for Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse den 9. december 2004, i sig selv burde have ført til, at han blev løsladt på prøve.

██████████ har endvidere gjort gældende, at retten kan medinddrage oplysninger, som er fremkommet efter, at Direktoratet for Kriminalforsorgen har truffet sin afgørelse. Oplysningerne om hans forhold efter afgørelsen bestyrker, at der burde være truffet afgørelse om at prøveløslade ham.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter § 112, nr. 6, i lov om fuldbyrdelse af straf skal retten foretage en efterprøvelse af Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 9. december 2004 om nægtelse af prøveløsladelse. Som anført i Højesterets kendelse af 29. juni 2006 i sag 20/2006 må denne bestemmelse forstås således, at efterprøvelsen skal ske på grundlag af ██████████ forhold på tidspunktet for direktoratets afgørelse. Denne forståelse støttes af reglerne i Justitsministeriets løsladelsesbekendtgørelse, jf. nu bekendtgørelse nr. 318 af 19. april 2006 §§ 3-4, hvorefter kriminalforsorgens institutioner efter nægtelse af prøveløsladelse skal tage spørgsmålet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse efter udløbet af nærmere angivne, kortere perioder, samt hvis det på et senere tidspunkt må antages, at betingelserne for prøveløsladelse er til stede.

Som ligeledes anført i kendelsen af 29. juni 2006 er det ikke udelukket i rettens efterprøvelse at inddrage ██████████ efterfølgende forhold i det omfang, retten finder, at de på afgørende måde kan belyse, om den administrative afgørelse var rigtig eller forkert, da den blev truffet.

Højesteret tiltræder, at det grundlag, som Direktoratet for Kriminalforsorgen var i besiddelse af ved afgørelsen den 9. december 2004, havde en sådan karakter, at det – uanset at [REDACTED] ikke havde påbegyndt et udslusningsforløb – ikke var utilrådeligt at løslade [REDACTED] på prøve. Denne vurdering støttes af de efterfølgende oplysninger om [REDACTED] forhold.

Med denne begrundelse stadfæster Højesteret landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part eller til statskassen.

--0000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 18. august 2006.

Helle Hansen

overassistent